

FALLOIR

<i>Infinitif présent</i> falloir	<i>Infinitif passé</i> avoir fallu	<i>Participe présent</i> — (neosobní)	<i>Participe passé</i> fallu	<i>Gérondif présent</i> — (neosobní)	<i>Základní význam</i> muset · být nutné
--	--	---	--	--	--

INDICATIF

Personne	Présent	Imparfait	Passé simple	Futur simple	Passé composé	Plus-que-parfait	Passé antérieur	Futur antérieur
	<i>nepravidelný tvar</i>	<i>kmen fall-</i> + -ait	<i>kmen fall-</i> + -ut	<i>kmen faudr-</i> + -a	<i>a</i> + <i>fallu</i>	<i>avait</i> + <i>fallu</i>	<i>eut</i> + <i>fallu</i>	<i>aura</i> + <i>fallu</i>
<i>il</i>	faut	fallait	fallut	faudra	a fallu	avait fallu	eut fallu	aura fallu

SUBJONCTIF & CONDITIONNEL

Personne	Subj. présent	Subj. passé	Subj. imparfait	Subj. plus-que-parfait	Cond. présent	Cond. passé - 1re forme	Cond. passé - 2e forme
	<i>kmen faill-</i> + -e	<i>ait</i> + <i>fallu</i>	<i>kmen fall-</i> + -ût (literární)	<i>eût</i> + <i>fallu</i> (knižní)	<i>kmen faudr-</i> + -ait	<i>aurait</i> + <i>fallu</i>	<i>eût</i> + <i>fallu</i> (literární)
<i>qu'il</i>	faille	ait fallu	fallût	eût fallu	faudrait	aurait fallu	eût fallu

Jedna myšlenka napříč systémem

Infinitif
Présent
Imparfait
Passé composé
Conditionnel
Subjonctif

falloir partir
Il **faut** partir. (je nutné odejít)
Il **fallait** partir. (bylo nutné odejít)
Il **a fallu** partir. (muselo se odejít)
Il **faudrait** partir. (muselo by se odejít)
avant qu'il ne **faille** partir (než bude nutné odejít)

Použití (neosobní!)

— (neosobní sloveso; nemá imperativ ani infinitivní vazbu se subjektem)

- il **faut** + infinitiv = je nutné + inf.: Il **faut** partir.
- il **faut** + que + subjonctif = je nutné, aby ...: Il **faut** que tu partes.
- il **faut** + přímý předmět = je zapotřebí: Il **faut** du pain.
- il **faut** + osobní zájmeno + inf. = odpovídá českému "muset" s podmětem: Il me **faut** partir (musím odejít) — alternativně Je dois partir.
- il ne **faut** pas + inf. = nesmí se: Il ne **faut** pas fumer ici.

Související jazykové karty:
D-02.02 MÜSSEN (v neosobním významu es muss) · **I-02.05 BISOGNARE** · **F-02.02 DEVOIR** (osobní varianta)
△ Falloir se konjuguje POUZE ve 3. osobě singuláru s prázdným zájmenem `il`. Nelze říct *je faux, *tu faux atd. — pro osobní vyjádření nutnosti se používá devoir.
△ Ne má participium présent ani gérondif — jde o neosobní sloveso a takové tvary by neměly srozumitelný podmět.
△ il faut × il doit: `il faut` vyjadřuje obecnou nutnost (je nutné, aby), `il doit` je 3sg slovesa devoir a znamená subjektivní povinnost (má povinnost / je zřejmé). Nezaměňujte.
△ V neformálních konstrukcích s dativem: „Il me faut du café" = potřebuji kávu (dativní zájmeno bere roli experiencera).

Vizuální legenda

falloir a jeho tvary

pomocné avoir ve složených časech (jen 3sg)

osobní koncovka

zcela nepravidelný tvar

Výslovnost: falloir [falwaʁ], faut [fo], fallait [falɛ], faille [faj], faudra [fodʁa]